

en 1962 (Vida Universitaria) y el resumen de los acontecimientos culturales y artísticos en el año 1962 (Hechos y Presencias).

La Universidad de La Habana no es solamente una revista de alto nivel científico, cosa que le asegura también un excelente comité editor, sino al mismo tiempo un arma potente de la nueva Universidad cubana identificada con el proceso revolucionario que se está desarrollando en Cuba en la esfera educacional.

Lubomír Bartoš

Cenná bibliografie

Praktičtí divadelníci, a to jak profesionálních scén, tak divadelních souborů a kroužků lidové tvořivosti, i divadelní vědci, kteří studují teorii a historii divadla, přivítali s radostí knihu *Literatura o divadle a divadelní hry*. Jde o soupis knižních publikací vydaných v letech 1956—1960, který vyšel r. 1963 v SPN péčí L. Matlochové, M. Nádvorníka a E. Petrů, pracovníků Státní vědecké knihovny v Olomouci.

Soupis obsahuje především údaje o české a slovenské divadelní a dramatické literatuře uvedeného časového období a navazuje na stejnojmennou olomouckou bibliografii, která registrovala knihy z let 1945—1955. V bibliografii zahraniční literatury zachycují sestavovatelé jen díla teoretická, historická a instruktivní, vždy s odkazem na některou z veřejných knihoven v ČSSR, která ji má ve svých fondech. Domníváme se, že mezi uváděnými knihovnami neměla chybět knihovna pražského Divadelního ústavu a knihovna Divadelního oddělení Národního muzea — pomíneme-li už knihovny vysokých škol, na nichž se v ČSSR přednáší o divadle.

Chvályhodné je, že autoři soupisu věnují pozornost všem oborům divadelní práce (režii, herectví, divadelnímu výtvarnictví atd.) a že do svého zájmu zahrnuli nejenom činohru, nýbrž i útvary zpěvoherní, balet, pantomimu, loutkové a maňáskové divadlo atd.

Olomoučtí pracovníci slibují, že budou ve vydávání divadelní bibliografie pokračovat — vždy v pětiletých údobích. Tuto jejich snahu musíme pochválit. Neboť přispívá k prohloubení a zpestření repertoáru divadel i k rozvoji divadelněvědného studia.

Artur Závodský

Užitečná edice

Nová edice Divadelního ústavu v Praze, která nese název *Drama — divadlo — dokumentace*, má všechny předpoklady stát se platným spojovacím článkem mezi divadelní vědou a divadelní praxí. Pečlivá dramaturgická příprava předcházející uvedení hry na jeviště vyžaduje mnoho úsilí při shledávání autorova životopisu, bibliografie jeho děl, literatury, ikonografického materiálu a dokumentace. Doposud je u nás nucen každý dramaturg sám na svou pěst, často velmi pracně, shledávat potřebné údaje a prameny, které po inscenaci hry uloží do svého archivu s nevelkou nadějí na další využití. Proto všichni divadelní pracovníci, profesionální i ochotničtí uvítají jako záslužný čin rozhodnutí Divadelního ústavu vydávat stručné a základní informace o dramatických autorech.

První tři svazky, které se mi dostaly do rukou, Ljuba Kłosové *Josef Jiří Kolár, profil dramatika a divadelníka*, Artura Závodského *Gabriela Preissová* a Vladimíra Justla *Bratři Mrštíkovi*, svědčí o tom, že redaktor edice Karel Kraus dobře promyslel její smysl a účel: přinést vedle základní orientace dokumentační a bibliografické i osobitý, nový pohled na osobnost autora.

Ljuba Kłosová přináší kromě rozsáhlé bibliografie Kolára-dramatika rovněž soupis rolí a režii Kolára-divadelníka. V dost širokém výběru uvádí literaturu o Kolárově díle a stručnými poznámkami poskytuje v ní také základní orientaci. Cenný je i lež autorčin ucelený, plastický a proti některým dřívějším pokusům i objektivnější pohled na Kolárovu úlohu ve vývoji našeho divadelnictví.

Druhý svazek — Artura Závodského *Gabriela Preissová* — se stane rovněž vyhledávaným pramenem informací o autorčině životě a hlavně dramatickém díle. Syžety všech dramát, rozsáhlý seznam ikonografického materiálu — spolu s výčtem zvukových záznamů — a hutná úvodní studie, čerpající z velké Závodského monografie o Preissově — znamenitě shrnují vše, co potřebuje praktický divadelník pro základní informací.

Třetí nejrozsáhlejší svazek je studie Vladimíra Justla o bratřích Mrštících, psaná se smyslem pro to, co zůstává podnětné především v díle Vilémově a vyhýbající se zjednodušujícím a kanonizujícím závěrům. Podstatnou část brožury tvoří dokumentace a bibliografie sestavená E. Mackem, zachycující nejen dramatické práce obou bratří, ale i jejich překlady z ruštiny, časopisecké články původní a překlady francouzských a ruských divadelních statí, výběr